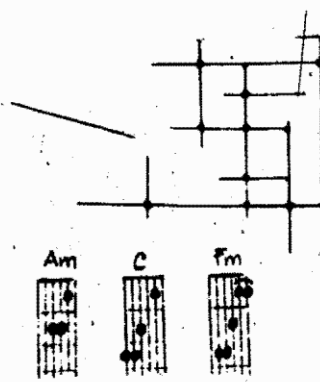

Ngân thu Áo tím

Ngân xưa xa xôi em rất yêu màu tím, ngày xưa vô
tú, em sống trong trời mùa chiều xanh áo tím thương nhất
thứ bước trên tường thăm hoa, năm mây chiều nhớ xa. Em khi yêu... anh bắt xa màu
tím, Sầu thương cho em mở véc chưa kịp đến, Gió đã rét mướt cũng gió mùa khóc
Anh chiều tiền đưa, thế khóc xuân giã mả. Anh xa xôi, bóng mùa giã mả mờ lóe
Anh xa xôi, áo bay trong chiều rồi, Anh xa xôi tím ôm lả lả. tím lên khung trời
nhớ nhung đầy với.. Mùa rồi rồi bóng anh như tàn khói, Mùa rồi rồi bóng anh xa ngân
khói, Mùa rồi rồi có tay chẳng công tôi, có tay bảo giờ bóng người yêu tôi. Từ khi xa
anh em vẫn yêu và nhớ, mà sao anh đi đi mãi không về nữa, một bóng áo tím buồn ngân
ngơ véc trong chiều gió mùa, khóc thương hình bóng xưa. Ngân thu mùa rồi trên áo em màu
tím, ngân thu đau thương vông áo em màu tím. Nhưng tím những chuỗi ngày vắng
nhau tháng năm còn lướt mau, biết bao giờ thấy nhau.